

ת"פ 21918/12/13 - מדינת ישראל נגד גלעד יצחק רבינוביץ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 אפריל 2015

ת"פ 21918-12-13 מדינת ישראל נ'

רבינוביץ

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גלעד יצחק רבינוביץ

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד צוריאל שגב

ב"כ הנאשם עו"ד ניר אלפסה

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת הסדר טיעון. בגדר הסדר הטיעון תוקן כתב האישום מבחינת עובדותיו, והמאשימה הצהירה כי היא מגבילה עצמה לעונש מאסר בן שלושה חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות, כשההגנה חופשית בטיעוניה. כמו כן, הוסכם על שליחת הנאשם לשירות המבחן. בעניינו של הנאשם התקבלו תסקיר שירות מבחן וח"ד ממונה על עבודות שירות.

מבחינת כתב האישום בנוסחו המתוקן, מעלה כי מדובר באירוע אלימות של תקיפה הגורמת חבלה ממש, שקדמו לו מעשי איומים כלפי שני גורמים: המתלונן ורעייתו. בתמצית עניינו של כתב האישום, במערכת יחסים עסקית בין המתלונן ורעייתו לבין הנאשם ורעייתו דאז.

בחודש פברואר 2013, על רקע מחלוקת, התקשר הנאשם אל המתלון ואל רעייתו, ועל כל אחד מהם איים בפגיעה, הכל במטרה שיפנו את החנות ששכרו. מספר ימים מאוחר יותר, התקשר הנאשם פעם נוספת אל המתלון, מספר פעמים, קילל אותו ואיים עליו כי יגיע לחנות וירצח אותו ואת אשתו. הנאשם לא הסתפק בשיחה אחת, התקשר פעם נוספת וחזר על אותם אימים, תוך שהוא נוקט בהתייחסות קונקרטית שיגיע תוך חצי שעה על מנת לרצוח את המתלון ואת רעייתו.

בהתאמה לאיומים, באותו יום, שעות ספורות לאחר מכן, כשהנאשם שתה אלכוהול, הוא הגיע לחנות, ביקש מהמתלון לצאת החוצה, תקף אותו בכך שהלם בו במכת אגרוף באוזן ימין והחזיק אותו באיזור העין. כתוצאה מן המכה איבד המתלון את הכרתו ודימם מאוזנו. לפני שהמתלון איבד את הכרתו, הדף המתלון את הנאשם, שתקף אותו ממנו, והיכה בפניו. כתוצאה מכך נגרמו לנאשם חבלות הכוללות שבר בערבת העין ובברך.

בגין המעשים כולם הורשע הנאשם בתקיפה הגורמת חבלה ממש ובאיומים.

לביהמ"ש הוגש תסקיר שירות מבחן, אשר סקר את צריכת האלכוהול המוגברת של הנאשם, התייחס להפנייתו לעמותת "אפשר", ולמסקנת הגורמים המקצועיים בעמותה, כי אין צורך בהתערבות טיפולית, למרות התרשמות מצריכה משמעותית של אלכוהול. שירות המבחן עמד על נסיבותיו האישיות של המבחן, על הגורמים החיוביים והגורמים מגבירי הסיכון, ובין היתר התייחס לחזרתיות, קושי בוויסות דחפים, נטייה להתנהגות אימפולסיבית אלימה, היעדר גורמי תמיכה, נטייה לפנות לאלכוהול במצבי מצוקה, ומנגד תפקד את התפקוד היציב והתקין מבחינה תעסוקתית, והצהרת הנאשם על הפחתה בצריכת אלכוהול. אציין, כי שירות המבחן אמנם התרשם לחיוב מלקיחת אחריות של הנאשם על התנהגות, אלא שנוכח הדברים ששמעתי היום מפי הנאשם, לקיחת אחריות מלאה והפנמה של הפסול בהתנהגות מוטלות בספק.

שירות המבחן המליץ להסתפק בצו של"צ. כידוע, המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את ביהמ"ש, ואקדים ואציין כי אני סבורה שהיא מתאימה בתיק שלפניי.

הצדדים טענו לעונש בהתאם למפורט בהסדר.

בבואי לבחון את חומרת המעשים ונסיבותיהם, אני לוקחת בחשבון את העובדה שמדובר בשני אירועים נפרדים מובחנים, במרחק של מספר ימים זה מזה, כשבאירוע הראשון ישנם שני מאוימים, ובאירוע השני יש שני שלבים, הראשון כולל מספר שיחות של אימים אל המתלון, והשלב השני כולל מימוש של האיום, הגעה למקום ותקיפה לא מבוטלת של המתלון, שהביאה לאובדן הכרתו ופינוי לביה"ח, כמו גם לחבלות, הכל כמתואר בכתב האישום המתוקן. אכן, הנאשם אף הוא נפגע במידה לא מועטה במהלך אותו אירוע אלימות, אלא שתגובת המתלון באה לאחר מעשי הנאשם, ולאחר שהנאשם הפגין בפני המתלון את רצינות איומיו וכוונותיו, הגיע לחנות ושם הלם בו במכת אגרוף לאוזנו.

הערכים המוגנים הנפגעים מן המעשים, הם הפגיעה בשלום הגוף, בביטחון האישי, בזכות לשלוות נפש, ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, בהתחשב בנתונים שצינתי, אינה נמוכה.

מדיניות הענישה למעשים מסוג זה היא מוחשית וממשית, וכללת ככלל עונשי מאסר הניתנים לריצוי במקרים המתאימים, גם בדרך של עבודות שירות.

בהתחשב בכך שיש מספר אירועים, כאמור, ושני נפגעים בדרגות שונות, ובהתחשב באופי המעשים, מתחם הענישה נא מתקופת מאסר קצרה הניתנת לריצוי בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר. טווחי הענישה שהוצגו בהסדר הטיעון, מצויים בתוך מתחם הענישה בחלק התחתון של המתחם.

לא מצאתי כל סיבות המצדיקות סטייה ממתחם הענישה, והעונש ייגזר בתוך מתחם הענישה.

בגדר הנסיבות הרלוונטיות לגזירת הדין, אני לוקחת בחשבון את הנסיבות שלהלן:

ראשית, הנאשם הודה, חסך מן המתלונן צורך להעיד. בהקשר זה, ציינתי כי מדבריו לפני השתמע כי מידת לקיחת האחריות אינה מלאה.

שנית, לנאשם יש הרשעה מאוחרת למעשים שלפניי, בגין מעשים רלוונטיים, המוקדמים למעשים שלפניי. הנאשם ביצע את המעשים שלפניי לאחר שהוגש בעניינו כתב אישום חודש קודם לכן, בעת שכתב האישום תלוי ועומד, ונתון זה לא הרתיעו מביצוע מעשי אלימות נוספים. בנסיבות אלה, אני סבורה כי יש מקום להרתעה אישית במסגרת שיקולי הענישה.

שלישית, אני לוקחת בחשבון את הפגיעה הרפואית בנאשם, כפי שבאה לידי ביטוי במסמכים שהגיש, נ/1 ו-נ/2.

רביעית, אני לוקחת בחשבון את העובדה כי הסדר הטיעון ניתן על דעת המתלונן, וכי לאחר המעשים המשיכו מעשי השכירות העסקיים.

חמישית, אני מתחשבת בכך שחלפו למעלה משנתיים מאז המעשים האמורים.

שישית, אני לוקחת בחשבון את המפורט בתסקיר ביחס לנסיבות האישיות, ומתחשבת בהמלצות החיוביות שניתנו בתסקיר.

סוף דבר, בהתחשב בכל הנתונים שצוינו, אני סבורה כי יש מקום לגזור על הנאשם עונש לריצוי בעבודות שירות לתקופה שהיא קרובה לתקופה לה טען ב"כ המאשימה, וזאת לצד פיצוי שמשקלל גם את העלויות הכספיות שצוינו בכתב האישום וגם את הפגיעה במתלונן, קנס ומאסר מותנה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 75 ימים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות ברטורנו.

הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 3.5.2015 שעה 08:00 לתחילת ריצוי עונשו.

הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

2. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות למעט איומים.

3. מאסר על תנאי לתקופה של חמישה חודשים למשך שנתיים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת איומים.

4. קנס סמלי בסך 500 ₪, או 2 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.7.2015. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

5. פיצוי למתלונן, עד תביעה 1, בסך 2,500 ₪, אשר ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.5.2015. לא ישולם תשלום, תעמוד יתרת החיוב לפרעון מיידי.

המזכירות תשלח עותק מגזר-הדין למתלונן, אשר ימסור לה במישרין את פרטי חשבון הבנק וסניף הבנק.

6. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ד ניסן תשע"ה, 13/04/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת